

तस्माद्बन्धानंशास्त्रोक्तधर्मधर्मविचारेणादृष्टसुखेऽतरायोनकर्तव्यः धर्मयापनाधर्मोपदेशः परोक्षः दृष्टफलस्याभावादविश्वास्य इत्यर्थः दृकपदं यथा तथेदं किमिदं भूमौ दृकस्य पदं उत शुनः उत चित्रव्याघ्रस्येत्ययं विचारो व्यर्थस्तथा यं धर्मोऽधर्मो वेति विचारोऽपि ॥ २ ॥ धर्मेति अदृष्टफलौ धर्माधर्मावपास्य विद्याभिजनमित्राणि बुद्धिसत्त्वधनानि च तपः सहायवीर्याणि दैवं च दशमं बलमिति विशालोक्तं दशविधं बलमेवाश्रयेदित्यर्थः ॥ ३ ॥ श्रियो धनानि बलं विदंति बलवांश्चामात्यादीन् विदंति अतः श्रीरेव सर्वमूलं तद्वहित एव पतितो न त्वधर्मकारीत्यर्थमात्रमिदं आततायिश्चोत्रियस्मृतिवत् ॥ ४ ॥ बलवति बहु अपथ्यं दृष्ट्वा प्रियया

तत्र न व्यवधातव्यं परोक्षाधर्मयापना ॥ अधर्मो धर्म इत्येतद्यथा दृकपदं तथा ॥ २ ॥ धर्माधर्मफले जातु दर्शे हनकश्चन ॥ बुभूषेद्वलमेवैतत्सर्वं बलवतो वशे ॥ ३ ॥ श्रियो बलममात्यांश्च बलवानिह विदंति ॥ योऽन्यनाढ्यः स पतितस्तदुच्छिष्टं यदल्पकं ॥ ४ ॥ बद्धपथ्यं बलवति न किंचिद्विक्रियते भयात् ॥ उभौ सत्याधिकारस्थौ त्रायेते महतो भयात् ॥ ५ ॥ अतिधर्माद्वलं मन्ये वलाद्धर्मः प्रवर्तते ॥ बले प्रतिष्ठितो धर्मो धरण्यामिव जंगमं ॥ ६ ॥ धूमो वायोरिव वशे बलं धर्मो नुवर्तते ॥ अनीश्वरो बले धर्मो द्रुमे वल्लीव संश्रिता ॥ ७ ॥ वशे बलवतां धर्मः सुखं भोगवतामिव ॥ नास्य साध्यं बलवतां सर्वं बलवतां शुचि ॥ ८ ॥ दुराचारः क्षीणबलः परित्राणं न गच्छति ॥ अथ तस्मादुद्विजते सर्वो लोको दृकादिव ॥ ९ ॥ अपथ्वस्तोऽद्य वमतो दुःखं जीवति जीवितं ॥ जीवितं यदपक्रुष्टं यथैव मरणं तथा ॥ १० ॥ यदेवमाहुः पापेन चारित्र्येण विवर्जितः ॥ सुभृशं ताप्यते नैव वाक्शल्येन परिक्षतः ॥ ११ ॥ अत्रैतदा दुराचार्याः पापस्य परिमोक्षणे ॥ त्रयीं विद्यामवेक्षेत तथोपासीत वैद्विजान् ॥ १२ ॥ प्रसादयेच्च क्षुपाचवाचाचाप्यथ कर्मणा ॥ महामनाश्चापि भवेद्विवहे च महाकुले ॥ १३ ॥ इत्यस्मीति वदे देवंपरेषां कीर्तयेद्गुणान् ॥ जपेदुदकशीलः स्यात्पेशलो नातिजल्यकः ॥ १४ ॥ ब्रह्मक्षत्रं संप्रविशेद्बहुकृत्वा सुदुष्करं ॥ उच्यमानो हिलोकेन बहुकृत्तदचितयन् ॥ १५ ॥ अपापोऽप्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ सुखं च चित्रं भुंजीत कृतेनैकेन गोपयेत् ॥ १६ ॥ लोके चलभते पूजां परत्रेह महत्फलं ॥ १७ ॥ इति भा० शां० आप० चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥

भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ यथा दस्युः समर्यादः प्रेत्यभावेन नश्यति ॥ १ ॥

तत्र किंचिद्विक्रियते पतितो यमिति न बहिः क्रियते उभौ बलधर्मौ ॥ ५ ॥ अनयोर्मध्ये बलमेव श्रेय इत्याह अतीति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अपथ्वस्तः ऐश्वर्याद्भ्युतः अपक्रुष्टं निदिनं ॥ १० ॥ वर्जितस्य क्तो बांधवैरिति शेषः ताप्यतापयित्वा परिक्षतः क्रियत इति शेषः ॥ ११ ॥ अत्र अधर्मेण धनार्जने कृते सति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति शांतिप० आ० नैल० चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ १३ ॥ ननु प्रक्षालनाद्विपंक्तस्य दूरादस्पर्शनं वरमिति न्याये न दस्युर्कर्मवराज्ञानकर्तव्यं कृतेऽपि प्रायश्चित्तकालावधिजीवनानियमादंतरामरणे सति अक्षय्यनरकप्राप्तिरित्याशंक्य दस्युनामपि स्वर्गोऽस्तीत्याह अत्रापीत्यादिना प्रेत्यभावे मरणेन नश्यति न निरयं प्राप्नोति ॥ १४ ॥